

Dansk, 1.-2. klasse
Omfang: 2-4 lektioner

Læseteater i klassen

I dette opgaveark finder du elevbogens tre små læselet-fabler af Sandra Schwartz omskrevet til læseteater: 'Den dumme tjener', 'Den hårde sandhed og 'Den snu ræv'.

Læseteater er en god måde at få eleverne til at arbejde med læsning, oplæsning og udtale. Man øver sig i at læse en tekst dramatisk op for et publikum, f.eks. resten af klassen eller forældrene. I kan også bruge teksterne til at sætte et rigtigt teaterstykke op med udklædning og kulisser.

De tre historier findes i den trykte elevbog 'Ørkenpigen' - og på hjemmesiden som både elektroniske bøger med oplæsning og som rene lydbøger.

Inspiration til læringsmål

- Eleverne ved, hvad et læseteater er, og at nogle genrer har en indbygget morale.

Inspiration til tegn på læring

- Eleverne kan lægge stemme og krop til roller i et læseteater samt reflektere og samtale om fortællinger med en morale.

Kompetencer og målpår

Kompetenceområder	Kompetencemål	Færdigheds- og vidensmål
Dansk efter 2. klasse		
Fortolkning	Eleven kan forholde sig til velkendte temaer gennem samtale om litteratur og andre æstetiske tekster	Vurdering 1: Eleven kan tale om teksters temaer / Eleven har viden om teksters typiske temaer
Kommunikation	Eleven kan kommunikere med opmærksomhed på sprog og relationer i nære hverdagssituationer	Krop og drama 1: Eleven kan improvisere med kropssprog og stemme / Eleven har viden om enkelt kropssprog
Kommunikation	Eleven kan kommunikere med opmærksomhed på sprog og relationer i nære hverdagssituationer	Krop og drama 2: Eleven kan deltage i rollelege og rollespil / Eleven har viden om dramatiske roller

Sådan gør I:

1. De tre små læselet-historier fra elevbogen er Sandra Schwartz' gendigtning af traditionelle fabler fra forskellige dele af Etiopien. Læs først lige teksterne igennem og vurder, om de fungerer til din klasse.
2. Eleverne kan evt, læse historierne først - enten i elevbogen eller som skærm bog med oplæsning på hjemmesiden. Under 'Lydbøger' ligger de også som rene lydbøger oplæst af forfatteren.
3. Fordel rollerne til eleverne.
4. Print et oplæsningsark ud til hver af eleverne/rollerne. Måske skal de enkelte roller have en farve med en overstregningspen, så det er nemmere for eleverne at orientere sig.
5. Læs op for de andre i klassen - eller for forældrene.

Den dumme tjener

Medvirkende:

- Fortæller 1
- Fortæller 2
- Fortæller 3
- Kongen
- Tjeneren
- Mand
- Kvinde

Fortæller 1: Der var engang et lille kongerige i Kaffa. Kongen var en ond mand. Hans folk sultede og led, mens han selv var rig og fed.

Fortæller 2: Kongen havde også en tjener. En meget dum tjener, syntes han. Tjeneren gjorde nemlig kun lige præcis det, han fik besked på. Ikke noget andet.

Fortæller 3: En dag var kongen og den dumme tjener på marked. De skulle sælge noget af kongens fine kaffe, så han kunne købe vin.

Kongen: Køb vin til mig.

Fortæller 1: Kongen rodede i sin lomme. Men den var tom.

Kongen: Åh nej! Jeg har tabt min pung!

Tjeneren: Ja, jeg så da godt, at du tabte den.

Kongen: Hvorfor sagde du ikke noget? Eller samlede den op?

Tjeneren: Det sagde du ikke, at jeg skulle, svarede den dumme tjener.

Fortæller 2: Kongen blev rasende.

Kongen: Du skal samle alt op! Alt, som jeg eller min hest taber! Det er en ordre.

Fortæller 3: Og så red de hjem igen uden at købe vin.

Fortæller 1: Et par dage efter red kongen igen på marked med kaffe. Den dumme tjener gik med bag hesten.

Fortæller 2: Denne gang gjorde tjeneren, som han fik besked på. Han samlede alt op, som kongen og hesten tabte. Så lagde han det ned i tasken til kaffen.

Kongen: Dumme tjener, tabte vi så noget i dag?

Tjeneren: Ih ja!

Kongen: Vis mig det!

Fortæller 3: Den dumme tjener åbnede tasken.

Kongen: Føj! Det er jo hestemøg! Nu kan vi jo ikke sælge kaffen. Den er lige til at smide ud. Hvorfor gjorde du dog det?

Tjeneren: Jeg skulle jo samle alt op. Alt det, som du og hesten tabte.

Fortæller 1: Alle folk rundt om dem lo og pegede fingre.

Mand: Sikke en dum tjener

Kvinde: Kongen er et fæ!

Fortæller 2: Kongen var meget vred. Men så fik han en idé. Han skrev en lang liste med ting til tjeneren. Han gav listen til tjeneren.

Kongen: Fra nu af må du kun samle de ting op, der står på listen. Det kan være min pung, min hat eller taske. Ja, selv min hest, hvis den skulle finde på at stikke af.

Tjeneren: Okay

Fortæller 3: Nogle dage senere tog de for tredje gang af sted til marked.

Kongen: Husk nu listen. Lige meget hvad der sker, skal du holde dig til den! Det er en ordre.

Tjeneren: Javel!

Fortæller 1: De var nået et godt stykke, da de pludselig så en farlig slange på vejen. Hesten smed kongen af.

Fortæller 2: Kongen røg lige ned i et stort hul. Han slog sig slemt.

Kongen: Hjælp! Red mig, eller jeg dør!

Tjeneren: Store konge, det ville jeg gerne. Men det må jeg ikke! For du står ikke på listen.

Fortæller 3: Så tog tjeneren hesten og alle tingene og red hjem.

Fortæller 1: Fra den dag af fik det lille rige en ny konge, og alle var glade.

Den hårde sandhed

Medvirkende:

- Fortæller 1
- Fortæller 2
- Fortæller 3
- Ild
- Vand
- Sandhed
- Løgn

Fortæller 1: Ild, Vand, Sandhed og Løgn var venner. De styrede hele verden sammen i fred.

Fortæller 2: Men inderst inde hadede Løgn de tre andre. Han ville være konge og regere alene i hele verden. En dag sagde Løgn:

Løgn: Hvorfor finder vi ikke hver et rige at regere?

Fortæller 3: Han havde nemlig lagt en ond plan for at slippe af med de andre.

Fortæller 1: Ild, Vand og Sandhed var med på idéen. Så tog de alle fire af sted. Nogle dage senere løb de tør for mad.

Løgn (taler til Sandhed): Vi to kan jo raffle om, hvem der skal hente mad. Den, som slår højest, vinder.

Sandhed: Fint.

Fortæller 2: De rafflede, og Løgn vandt. For Løgn snød. Så Sandhed gik på jagt efter mad. Nu satte Løgn sin onde plan i gang. Han hviskede til Vand:

Løgn (hvisker til Vand): Ild er vores værste fjende. Han vil brænde alt af. Først sit eget rige. Så vores. Det har han selv sagt!"

Vand (bange): Hvad skal vi gøre?

Løgn: Vi må slå Ild ihjel. Du må slukke ham. Lige nu!

Vand: Okay. Men lov mig, at du øser mig op bagefter. Ellers dør jeg.

Løgn: Klart. Jeg skal øse dig op med min egne hænder!

Fortæller 3: Som sagt så gjort. PLASK, lød det, da Vand sprang på Ild. Med et arrigt sprut blev Ild slukket.

Vand: Hjælp mig!

Fortæller 1: Vand var nu kun en lille pyt på den tørre jord.

Fortæller 2: Men Løgn lo bare ondt, og Vand sev bort. Til sidst var han helt væk. Kort efter kom Sandhed tilbage med mad.

Sandhed: Hvor er Vand og Ild?

Løgn: De kom op at slås og slog hinanden ihjel. Det er så trist. Jeg gjorde alt for at stoppe dem.

Fortæller 3: Løgn og Sandhed gik videre. Da de kom til et stort bjerg, slog de lejr.

Løgn: Tænd du bål. Så finder jeg mere brænde.

Sandhed: Fint.

Fortæller 1: Løgn løb op på bjerget. Nu ville han slå Sandhed ihjel også. Han gav en kæmpe sten et skub. Den rullede i høj fart ned mod Sandhed.

Fortæller 2: Men Sandhed anede uråd. Hun sprang væk fra stenen. Stenen ramte jorden og gik midt over. Den var fuld af smukke ædelsten.

Fortæller 3: Løgn kom ned og fandt Sandhed i live og med en stor skat.

Løgn: Det er snyd! Jeg vil også have en skat! Skub en af de der store sten ned til mig.

Sandhed: Godt, men det er på eget ansvar.

Fortæller 1: Så løb hun op på bjerget. Med et skub sendte hun en ny stor sten ned.

Fortæller 2: SPLAT, lød det, da den ramte Løgn. Og stendød var han.

Fortæller 3: Så selv om Løgn kan lave mange ulykker, så sejrer Sandhed altid til sidst.

Den snu ræv

Medvirkende:

- Fortæller 1
- Fortæller 2
- Fortæller 3
- Løven
- Strudsen
- Den snu ræv
- Dyrene

Fortæller 1: Der var engang en struds og en løve. De boede i ørkenen. Begge to havde husdyr, som de passede. Strudsen havde en ko. Løven havde en tyr. En dag sagde løven:

Løven: Hvorfor lader vi ikke vores ko og tyr gå sammen? Så kan vi jo skiftes til at vogte dyrene. Du kan vogte den ene dag, og jeg kan vogte den anden dag.

Strudsen: Okay.

Fortæller 2: I lang tid gik det fint med at vogte koen og tyren på skift.

Fortæller 3: Så en dag så løven, at koen skulle have en kalv. Den havde fået en meget tyk mave. Den dag var det strudsens tur til at vogte dyrene. Men løven var snedig:

Løven: Tag du bare fri i dag, kære struds. Jeg skal nok vogte vores dyr i dag.

Strudsen: Tusind tak, kære løve! Hvor er du en god ven.

Fortæller 1: Strudsen stak hovedet i busken og nød sin fridag.

Fortæller 2: Løven tog dyrene med ud at græsse. Kort efter fik koen en sund og rask kalv.

Fortæller 3: Om aftenen kom strudsen forbi for at hente sin ko.

Løve: Se struds Min tyr har født en kalv.

Strudsen: Sikke noget ævl. Det kan da ikke lade sig gøre. Tyren er jo en han.

Løven: Men det passer!

Fortæller 1: Sådan kom de ud i et stort skænderi.

Løven: Lad os ikke blive uvenner. Rådet kan afgøre vores strid.

Fortæller 2: Så sendte de bud efter alle dyr i ørkenen.

Strudsen: Min ko har fået en kalv.

Løven: Nej, det er min tyr, der har fået en kalv.

Fortæller 3: Løven smilede med alle sine skarpe tænder.

Dyrene (hvisker til hinanden): En tyr kan da ikke få en kalv!

Fortæller 1: Men ingen turde sige det højt. De var bange for løven.

Fortæller 2: Men så kom den snu ræv løbende forbi.

Dyrene: Du må hjælpe os, hr. Ræv! Afgør striden mellem strudsen og løven.

Ræven: Det kan jeg ikke. Jeg har så travlt. Far ræv skal nemlig føde en lille hvalp om ti minutter.

Løven: Ævl. Far ræv kan da ikke føde hvalpe. Det er kun en Mor ræv, der kan det. Du har bare at blive her og hjælpe os!

Ræv: Det er vel ikke mere ævl, end at en tyr kan føde en kalv, kære løve.

Fortæller 3: Den snu ræv løb sin vej.

Fortæller 1: I det samme indså løven sin fejl.

Løven (brøler): WA-A-AH!"

Fortæller 2: Løven løb rasende efter den snu ræv. Men ræven var både snu og hurtig. Den løb om hjørner med løven, så den til sidst ikke kunne finde hjem.

Fortæller 3: Og sådan gik det til, at Strudsen fik både koen, kalven og tyren.

